

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.024/2022/5. szám

A felperes:

felperes1 (cím1.)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd1, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda1 (ügyintéző: ügyvéd2, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 35. sorszám alatt

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetése

Az elsőfokú bíróság:

Zalaegerszegi Törvényszék mint munkaügyi bíróság

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

11.M.70.021/2021/34. számú ítélet

Ítélet

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 120.000 (egyszázhuszezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2018. október 1. napjától 2021. február 28. napjáig tartó határozott idejű munkaviszonyban állt az alperes alkalmazásában szociális munkás és tanácsadó, valamint szakmai vezető munkakörben. A munkáltatói jogokat felette az alperes polgármestere gyakorolta. Az EFOP–1.6.2. komplex telepprogram céljainak megvalósítása, így a Település településrészen élő célcsoport társadalmi integrációjának elősegítése volt a felperes munkakörének célja, amely kifejezetten a program futamidejére létesült. Település területén a Cs... szolgáltató pont (Cs...pont)

irodában dolgozott, amely a helyiek közösségi házaként is működött. Ezzel párhuzamosan a 2020. augusztus 10-től 2020. augusztus 14-ig tartó időszakra határozott idejű megbízási jogviszonyt is létesítettek a felek egymással tábori kísérő feladatkör ellátására ugyanennek a projektnek a keretében, amelyért külön megbízási díjban részesült a felperes gyermekek táboroztatásáért.

- [2] 2020. évben egy helyi lakos jelezte az alperes polgármesterének, hogy a faluba érkezett új családban a nevelőapa bántalmazta az egyik kiskorú gyermeket, emellett a nevelőapa és a család másik kiskorú gyermeke többször volt kábítószer hatása alatt. A polgármester továbbította a jelzést a család- és gyermekjóléti szolgálatnak, amelyre válaszként Név családsegítő 2020. június 23-án levélben tájékoztatta a polgármestert, hogy aznap családlátogatást tettek a családnál, amelyhez kísérőként felkérte a felperest. Megtudták, hogy a család sokat költözött, emiatt a Megyei Gyámhatóság védelembe vette a gyermekeket. A jelzéssel élő két családot is meghallgatták, valamint informálódtak a kaposhomoki, somogyvári és somogyfajsi családsegítőknél, amely szerint a családból már több gyermek is nevelésben van.
- [3] 2020. július 29-én Név1 esetmenedzser az eset kivizsgálása kapcsán telefonon tájékozódott a család helyzetéről két szociális munkástól, Név2 és a felperestől. Feljegyezte, hogy a szociális munkások a szexuális abúzus gyanúját nem zárták ki. Ezt követően a Megyei Kormányhivatal Város Járási Hivatala a 2020. augusztus 17-én kelt határozatával az érintett család két kiskorú gyermekének védelembe vételét megszüntette, egyidejűleg intézkedett a gyermekek gyermekotthonban történő elhelyezéséről ideiglenes hatállyal. A határozatban a felperest, Név2 és Névot név szerint megjelölték, ezért a nevelőapa az ismertté vált személyeket tette felelőssé a hatósági intézkedésért. A helyzet miatt a Cs...pontot be kellett zárni.
- [4] A kialakult rossz közhangulat kezelése érdekében 2020. augusztus 25-én szakmaközi megbeszélést tartottak Település1, ahol a felperes, a polgármester, az alpolgármester, a védőnő, a kéthelyi szociális szolgáltató központ vezetője, Név családsegítő, Név2 szociális munkás, a Város családsegítő központ vezetője, két további családsegítő és az alperes jegyzője vettek részt. Az épület előtt megjelent nevelőapa agresszívvá vált, és fenyegető módon lépett fel a felperessel szemben. A résztvevők lakossági fórum keretében kívánták tájékoztatással ellátni a helyi közösséget, a fórum megszervezését az alperes polgármestere vállalta is, másnap azonban lemondta azt.
- [5] Ehelyett a 2020. augusztus 27. napján kézbesített azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát, míg Név2 jogviszonya közös megegyezéssel szűnt meg. Az azonnali hatályú felmondás indokolása szerint a felperes nem működött együtt a munkáltatójával, tájékoztatási kötelezettségének sorozatosan nem tett eleget, olyan magatartást tanúsított, amely alkalmas volt a munkáltatója jóhírnevének és a munkaviszony céljának (projekt megvalósítása) veszélyeztetésére. Nem működött együtt a munkáltatójával, amikor a somogyszentpáli gyermekektől elvette a pénzüket a ... Kalandparkban, hogy azon vásároljon jegyet számukra a bobpályára. A projekt megvalósítása során számtalan munkaórát és pénzeszközt használtak fel annak érdekében, hogy a roma lakosság (projekt célcsoportja) és a projektben dolgozók között jó kapcsolat alakuljon ki. A felperes és munkatársa tevékenysége nyomán két gyermeket kiemelték a családjukból, holott ez a család nem tartozott a célcsoportba. A felperes nem tájékoztatta a polgármestert az intézkedéseiről, és a munkája eredménye veszélyeztette a projekt megvalósulását, a korábban a célcsoporttal kiépített bizalom megrendült, és a Cs...pontot be kellett zárni. Tartalmazta a felmondás azt is, hogy a 2020. augusztus 25. napján tartott megbeszéléseken a felperes tíz fő előtt nyilvánosan bírálta a polgármestert, kioktatta nem létező kötelezettségéről, amely szerint meg kell őt védenie. Ez a kérés rossz színben tüntette fel a polgármestert a jelenlévők előtt.

Együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása, a munkáltató jóhírnevét sértő nyilatkozata, valamint a táborozás alatti tevékenység eredményeként a projekt megvalósítása veszélybe került, ezért a munkáltató azonnali hatállyal megszüntette a munkaviszonyt, mivel a felperes a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan, illetve súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben megszegte, és egyébként olyan magatartást tanúsított, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

- [6] A felperes módosított keresetében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. §-a alapján a munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményeként elmaradt munkabér címén kártérítés megfizetését kérte az alperestől a 2020. szeptember 1-től 2021. december 31-ig terjedő időre, mivel a projekt eddig az időpontig folytatódott. 2020. szeptembertől havi 379.500 forint, 2020. decembertől havi 139.500 forint, 2021. október hónapra 298.257 forint, 2021. november hónapra 185.221 forint, míg decemberre 168.217 forint, valamint ezen összeg után a középátlagos időponttól számított törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a felmondás indokolása nem felel meg a világosság, valóságosság és okszerűség követelményének. Abból nem derül ki, hogy pontosan melyik magatartását és miért kifogásolja, indokolása túl általános. A ... Kalandparkban történtek nem róhatók a terhére, mert azt nem munkaviszony keretében, hanem megbízási jogviszonyban végezte. Tájékoztatási kötelezettségét nem sértette meg, emellett a gyermekek jogai mindenek felett állnak, még az alperes jólétesültségénél is fontosabbak. A munkáltató intézkedése a jóhiszeműség és tisztesség követelményébe ütközött, emellett rendeltetésellenes joggyakorlást valósított meg.
- [7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. A felperes nem tájékoztatta a munkáltatót a családdal kapcsolatos problémákról, és nem hagyott lehetőséget arra, hogy közösen kezeljék azokat. A célcsoportban a nehezen és költségesen kiépített kapcsolat és bizalom megrendült a felperes magatartására visszavezethető okból. A szakmai hibáját tetézte azzal, hogy 2020. augusztus 25-én elfogadhatatlan hangnemben kérte számon a polgármestert, a munkáltató jogkör gyakorlóját. A ... Kalandparkban történtek esetében kérte értékelni, hogy azonos EFOP program keretében került sor a munkaviszonyban és a megbízási jogviszonyban való foglalkoztatásra, és a kalandparkbeli események miatt megrendült a bizalma a felperesben. A követelés összegét is vitatta, hiszen a felperes elmaradt jövedelme legfeljebb 6 hónap lehet, mivel a határozott idejű munkaviszonyból ennyi volt hátra. Kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget a felperes, ezért kérte levonni az igénybe nem vett álláskeresési járadék összegét.
- [8] Az elsőfokú bíróság a módosított keresetet nagyjából alaposnak találta, és kötelezte az alperest 1.557.000 forint elmaradt munkabér és ennek 2020. november 30. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az alperes 33. sorszámu jegyzőkönyvbe foglalt ellenkérelem-változtatás iránti kérelmét visszautasította.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtette, hogy a munkáltató azonnali hatályú felmondása az Mt. 64. § (2) bekezdése, valamint az Mt. 78. § (1) bekezdés a) és b) pontjában írtak tükrében jogellenes volt. Nem felelt meg a világosság követelményének, ugyanis nem tartalmazta, hogy melyek azok a konkrét felperesi magatartások, amelyek az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegése miatt a munkaviszony megszüntetésére okot adtak. A ... Kalandparkbeli események a munkajogi jogvita keretein kívül esnek, mivel megbízási jogviszonyban teljesítette feladatát a felperes. Az Mt. 8. § (2) bekezdése szerint a munkavállaló munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, amely a munkáltató jóhírnevének jogos gazdasági érdekeinek vagy a munkaviszony céljának veszélyeztetésével

jár, azonban a felmondás írásba foglalt indokai utóbb nem bővíthetők, nem terjeszthetők ki, az alperes érvelése pedig erre irányult.

- [10] Nem fogadta el az elsőfokú bíróság a gyermekeknek a családból történő kiemelésével összefüggésben kifejtett indokok jogszerűségét sem. A gyermekeket ugyanis az arra jogosult hatóság nem a felperes magatartása miatt emelte ki a családból, hanem a család helyzete, a nevelőapa magatartása miatt. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes ugyan egy projekt keretében, annak teljesítése érdekében állt munkaviszonyban az alperessel, azonban a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) által meghatározott kötelezettségeket is teljesítenie kellett a 17. §-ban meghatározott jelzőrendszer tagjaként. A Gyvt. 1. §-a értelmében a gyermekek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartani minden eljárásban és minden döntéshozatalban. A polgármester valójában túlértékelte a kompetenciáját, amikor úgy vélte, hogy a gyermekek családból történő kiemelését megakadályozhatta volna, amennyiben arról előzetesen tudomást szerez. A polgármester tudott a családdal kapcsolatos problémákról, hiszen lakossági bejelentés alapján ő továbbította az információt az arra jogosult hatóságnak, a felperes pedig Név1 telefonos megkeresésére adott válaszában felül mást nem tett az ügyben. A gyermekek családból való kiemelése a közösség életére hatással volt, de a hatóság intézkedésének jogszerűségét a polgármester a munkáltatói jogkör gyakorlójaként sem bírálhatja felül. Az a körülmény, hogy adatvédelmi incidens következtében a felperes neve az érintett család előtt ismertté vált, nem az ő magatartására vezethető vissza, és nem lehet ok az azonnali hatályú felmondásra.
- [11] A 2020. augusztus 25. napján tartott szakmai megbeszélésen a tanúvallomások alapján a felperes a munkáltató jóhírnevét sértő magatartást nem tanúsított. Önmagában a feszültebb hangvétellő szakmaközi vita az azonnali hatályú felmondás jogszerű indokául nem szolgálhat. Az alperes által sérelmezett nyilatkozatok, vélemények nem a felperes, hanem Név2 részéről hangoztak el. Rámutatott továbbá arra az elsőfokú bíróság, hogy az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésében írt együttműködési kötelezettség, jóhiszemű és tisztességes eljárás követelménye kölcsönös, a munkáltató részéről is elvárt. Az alperes pedig a gyermekek kiemelése következtében kialakult feszült helyzetet az együttműködés kötelezettségét megszegve a felperes jogviszonyának megszüntetésével oldotta fel. A rendeltetésellenes joggyakorlásra hivatkozást nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, mivel a munkáltató eljárását tételes jogszabályba ütközőnek találta.
- [12] A munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményként a határozott idejű munkaviszonyból fennmaradó, 2020. szeptember 1-jétől 2021. február 28. közötti időszakra számított elmaradt munkabér mint kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan alaptalannak ítélte a követelést. Érvelése szerint a kárenyhítési kötelezettségét nem sértette a felperes, amikor nem igényelt álláskereső járadékot, hiszen arra nem volt jogosult, mivel a Máltai Szeretetszolgálat Egyesületnél fennálló megbízási jogviszony keretében folytatott tevékenység a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 58. § (5) bekezdés d) és e) pontja értelmében kereső tevékenységnek minősül. Az ott szerzett jövedelmet le lehetett volna vonni az elmaradt munkabér összegéből, azonban arra hivatalból a bíróság nem volt jogosult a 6/2016. (XI. 28.) KMK vélemény 5. pontja értelmében. Az alperes pedig az ezzel kapcsolatos ellenkérelem-változtatását határidőn túl terjesztette elő, így azt vissza kellett utasítani. A perköltségről a pernyertesség-pervesztesség alapján, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (2) bekezdés második fordulója szerint rendelkezett.
- [13] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül

helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására utasítása érdekében. Hangsúlyozta, hogy tévesen értékelte az elsőfokú bíróság az azonnali hatályú felmondást, amikor nem vette figyelembe annak keretes szerkezetét. Az első felmondási indokként értékelt ok, az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegése önálló indokként nem vizsgálható, hiszen az első bekezdés valójában összefoglaló megjelölés, azt követően került sor a három konkrétan nevesített felmondási ok meghatározására, majd ismételt összegzés után a végkövetkeztetés levonására. A három ok közül az első az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegése, amely a szexuális abúzus gyanúja és a gyermekek családból történő tervezett kiemelése közlésének elmulasztására vonatkozott, a második a 2020. augusztus 25. napján tartott szakmai megbeszélésen elhangzottak jóhírnévsértő jellege, a harmadik pedig a ... Kalandparkban törtéteknek a munkaviszony célját veszélyeztető hatása volt. A három nevesített ok közül a fellebbezésében már csupán kizárólag az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegését tartotta fenn azzal, hogy elegendő, ha ennek valós, világos és okszerű volta bizonyított.

[14] Kifogásolta, hogy a szexuális abúzus gyanújáról az elsőfokú ítélet nem rendelkezett, azt nem értékelte annak ellenére, hogy ennek eredményeként emelték ki a gyermekeket a családból. Erről a felperesnek a munkáltatót tájékoztatni kellett volna, amely a munkaköri leírásban írt kötelezettsége volt, attól függetlenül, hogy a jelzőrendszer részeseként járt el. Arról is tudomással bírt a felperes előzetesen, hogy a gyermekeket ki fogják emelni a családból, erről őt Névl tájékoztatta, az információt viszont nem közölte a polgármesterrel. A felperes tehát sorozatosan nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, ez a felmondási indok valós. Véleménye szerint annak van döntő jelentősége, hogy lényeges információkat hallgatott el a felperes a munkáltatója elől annak ellenére, hogy saját előadása szerint egy másik ügyben korábban már sikeresen megakadályozták a gyermekek családból történő kiemelését a polgármesterrel közösen. Kérte értékelni, hogy a Megyei Kormányhivatal utóbb visszahelyezte a gyermekeket a családba, a szexuális abúzus ténye tehát valótlannak bizonyult. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 346. § (5) bekezdésében írt indokolási kötelezettség elmulasztására alapította, mivel a szexuális abúzus gyanújáról értékelést nem tartalmazott, amellyel összefüggésben több bizonyíték is felmerült, így olyan kérdésről nem határozott, amely perdöntő lett volna.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására irányult, lényegében helyes indokai alapján. Hangsúlyozta, hogy munkáját a szakma szabályai és legjobb tudása szerint látta el. Az azonnali hatályú felmondás valótlán és okszerűtlen volt, illetőleg indokai nem világosak, nem derült ki, hogy a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettség szándékos vagy súlyos gondatlanságból történő megszegése miatt, vagy pedig azért került sor, mert olyan magatartást tanúsított, amely munkaviszonya fenntartását lehetetlenné teszi. Emellett az alperes nem sorolta fel tényyszerűen azokat a sorozatos mulasztásokat, a tájékoztatási kötelezettség megsértésének mibenlétét, amelyre a felmondást alapította.

[16] Kiemelte, hogy nem ő bántotta a gyermekeket, hanem a nevelőapa. A szexuális abúzussal - a fellebbezésben írtakkal ellentétben - foglalkozik az elsőfokú ítélet a [46]-[60] bekezdéseiben, amikor a gyermekek családból való kiemelését részletezi. Azt a látszatot próbálta kelteni az alperes, hogy a gyermekek kiemelése rossz intézkedés, amely neki köszönhető, valójában azonban az a gyermekek érdekében, védelmében történt, nagyobb baj elkerülése céljából. Nem derül ki ugyanakkor a fellebbezésből, hogy mi történt volna másképpen, ha a gyanúját közli a polgármesterrel, aki a hatóság szerepét nem vehette volna át. A tájékoztatási kötelezettség mélységét sérelmezte lényegében az alperes, azonban álláspontja szerint a gyanúját nem volt köteles közölni az alperessel, a tájékoztatási kötelezettség ilyen szigorúan nem értelmezhető. Emellett a gyermekek családból való kiemeléséről nem ő döntött, hanem a

hatóság. A tervezett, meg nem született határozatot előzetesen nem volt köteles közölni a munkáltatóval, annál is inkább, mivel ez még csak egy feltételezés volt a kollégája részéről.

- [17] Az alperes a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételében megismételte, hogy a felperes információja és tevékenysége vezetett a gyermekek családból történő kiemeléséhez. A bűncselekmény gyanújáról a munkáltatót nem tájékoztatta, így módon munkakörének céljával ellentétben járt el.
- [18] A fellebbezés nem alapos.
- [19] Egyetértett a másodfokú bíróság az alperesnek azzal a fellebbezési érvelésével, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűségének megállapításához elegendő, ha az ott írt indokok közül az egyik megfelel a jogszabályi feltételeknek (EBH2018. M.18.). Éppen ezért nem találta jelentős, a per érdemére kiható értelmezési különbségnek, hogy az azonnali hatályú felmondás első bekezdése külön kezelendő-e, vagy a keretes jelleg miatt csak a későbbi magyarázattal együtt vizsgálható. Mivel azonban az azonnali hatályú felmondás szövege az elsőfokú bíróság általi értelmezést is lehetővé teszi, az elsőfokú határozat indokolásának megváltoztatására nem látott alapot.
- [20] Az alperes a fellebbezésében kizárólag a felperes tájékoztatási és együttműködési kötelezettségének megszegését kérte vizsgálni, a másik két felmondási ok (a ... Kalandparkban és a 2020. augusztus 25-i szakmai megbeszélésen történtek) kapcsán az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspontot nem támadta. Ebből következően - a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem kereteire tekintettel [Pp. 370. § (1) bekezdés] - a másodfokú bíróság kizárólag a felperes együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének megsértését - amely ténylegesen az Mt. 78.§ (1) bekezdés a) pontjában írt ok -, annak világos, valós és okszerű voltát vizsgálta. Az alperes a fellebbezésében konkrétan azt róta a felperes terhére, hogy a szexuális abúzus gyanújáról, továbbá a gyermekek családból való kiemelésének tervezett intézkedéséről nem tájékoztatta a polgármestert.
- [21] A másodfokú bíróság ebben a körben azt állapította meg az azonnali hatályú felmondás megfogalmazásából kiindulva, hogy a felmondás a fellebbezésben hiányként megjelölt két körülmény közül a szexuális abúzus gyanúját nem tartalmazza. A felmondás ténylegesen e két indok közül csupán a gyermekek családból történő kiemelését említette a második oldalon, ahol a tájékoztatási kötelezettség megsértésének mibenlétét, annak konkrét indokát kifejtette.
- [22] A következőes bírói gyakorlat szerint a világosság követelményének az a felmondás felel meg, amelyből kitűnik, hogy miért nem tart igényt a munkáltató a továbbiakban a munkavállaló munkájára (BH2000. 511.). Ez az ok megjelölhető részletes kifejtéssel, de akár összefoglalóan is (MK 95. számú állásfoglalás). Az összefoglaló ok viszont nem lehet olyan általános, amelyből nem derül ki a munkavállaló számára, hogy pontosan mit kifogásol a magatartásából a munkáltató.
- [23] A perbeli azonnali hatályú felmondásból nem olvasható ki, hogy a szexuális abúzus gyanúja közlésének elmaradását is sérelmezte a munkáltató, és erre is alapította az azonnali hatályú felmondást. Utóbb viszont a felmondásban megjelölt okok köre már nem bővíthető (EBH2005. 1241.). Ezért a szexuális abúzus gyanújával a peres eljárás során foglalkozni nem kellett, így az ezzel kapcsolatban lefolytatott széleskörű bizonyítás szükségtelen volt. Tehát annak sem lehet jelentősége, hogy a gyanú alapos volt-e vagy sem.
- [24] Mindebből pedig az is következik, hogy az alperes másodlagos fellebbezési kérelme alapján az elsőfokú ítéletnek az indokolási kötelezettség elmulasztása miatti hatályon kívül helyezése nem merülhet fel, hiszen az elsőfokú bíróság nem követett el olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az ügy érdemi döntésére kihatott volna, és amelynek orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, illetve nem észszerű.

- [25] A fellebbezés másik érvelése, amely szerint a felperesnek tájékoztatnia kellett volna a polgármestert arról, hogy a hatóság a két kiskorú gyermek családból történő kiemelését, azaz ideiglenes hatályú elhelyezését tervezi, a másodfokú bíróság meggyőződése szerint ugyan világos és valós, de - az elsőfokú bíróság véleményével egyezően - nem okszerű indoka az azonnali hatályú felmondásnak.
- [26] Név1 tanúvallomásából az volt megállapítható, hogy a felperes kérdésére a családsegítőként dolgozó tanú azt nyilatkozta, hogy valószínűleg meg fog történni a gyermekek családból történő kiemelése. E körülményről a felperes kétségkívül nem tájékoztatta a polgármestert. A gyermekek ideiglenes hatályú elhelyezése tárgyában való döntés azonban nem az alperes, nem a felperes és nem is Név1 kompetenciájába tartozott. A gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII.23.) Korm.rendelet 4. § a) pontja értelmében a gyámhivatal feladata a gyermekek ideiglenes hatállyal történő elhelyezése gyermekotthonban vagy máshol – ahogy azt az ideiglenes hatályú elhelyezést elrendelő közigazgatási határozat is tartalmazza. A gyámhivatal feladat- és hatáskörét a polgármester nem vonhatta el, a hatósági intézkedés megakadályozására egyik félnek sem volt jogosultsága.
- [27] Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint e körülményről a felperesnek nem kellett külön tájékoztatnia az alperes törvényes képviselőjét, még a munkaköri leírásában foglaltak ellenére sem, mert ilyen mélységig nem terjedt ki a tájékoztatási kötelezettsége. A gyermekek mindenképp felett álló érdekét pedig nem lehet egybevetni a munkáltató tájékoztatási jogosultságának sérelmével. Emellett a 2020. szeptember 10. napjától tartó, hosszú peres eljárás során egy alkalommal sem fejtette ki az alperes, hogy pontosan milyen intézkedést kívánt, illetőleg tudott volna tenni a gyermekek családból történő kiemelésének megakadályozása érdekében. A gyermekek családba való visszahelyezése pedig – a fellebbezési érveléssel szemben - a jelen ügy elbírálása szempontjából jelentőséggel nem bír, hiszen az a hatósági eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként született újabb döntés volt már.
- [28] Az ítéltábla tehát a fellebbezésben megjelölt, a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b), c), d) pontjaiban írt felülbírálati jogkörénél fogva sem látott indokot az elsőfokú ítélet megváltoztatására.
- [29] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében – helybenhagyta a Pp. 383. § (1) bekezdése szerinti érdemi felülbírálat alapján, a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint.
- [30] Az alperes fellebbezése nem volt sikeres, ezért köteles viselni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében, amelyet a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 120.000 forintban állapított meg a megbízási szerződéssel egyezően. Az alperes teljes személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad a Pp. 102.§ (1) és (6) bekezdése szerint.
- [31] A másodfokú bíróság a határozatát tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Rendeki Ágnes s.k. bíró